

Prædiken til Midfaste søndag d. 22.marts 2020 - v/lben Munkgaard Davids

Søndagens tekster

https://www.bibelselskabet.dk/sites/default/files/files/bibelen2020_midfaste_sondag_final.pdf

Salmer: DDS 224, Som forårssolen morgenrød, DDS 367, Vi rækker vore hænder frem, DDS 752, Morgenstund har guld i mund

"Syng for alverdens urolige hjerter,

fyld dem med glæde og tro

syng frem erindring om livsmod og lindring

hvor kun bekymring vil gro.

Lad et mærke stå, læg et spor ud at gå

Menneskekender og ven

sæt håb i alverdens urolige hjerter

lys over vejene hjem"

(vers 2 fra salmen: Syng for alverdens urolige hjerter, af salmedigter Janne Mark fra samlingen Pilgrim 2017)

"Det er i dag et vejr et solskinsvejr, du søde vår, så er du atter nær." Således sang mennesker til hinanden fra altaner i indre København den anden dag.

Og således kunne vi opleve nogle dage i den forgangne uge, hvor solen strålede på os alle.

Det er håb. Det skaber livsglæde, at solen trodser den formørkede frustration, der også hviler over verden i øjeblikket. Alle er vi på den ene eller anden måde præget af, at vi ikke ved, hvor længe vi skal befinde os i dage af uvished og utryghed. Alligevel finder livsglæden sin vej igennem.

Som da jeg den anden dag skulle modtage en pakke, og chaufføren fra udbringningsfirmaet forkyndte: "*at i dag må vi hverken kysse eller kramme*", hvilket vi heller ikke normalt plejer at gøre, kan jeg så tilføje. Eller da en kollega ringede om noget, der slet ikke havde med antallet ved begravelser eller afspringsforeskrifter at gøre. Så var det som om en flig af hverdag og normaltilstand viste sig. Eller da en gammel ven, skrev: "Frygt ikke, tro kun". Så var det som et lysets værn mod mørke og tvivl.

I dag er også dagen, hvor en ny bibeloversættelse ser dagens lys. Det er Bibelen 2020, bibelen på nudansk. Vi skulle have fejret den i kirken i dag, læst højt af de gamle tekster i nutidssprog, spist kirkefrokost bagefter og drøftet Brændkjærkirkens vision med menigheden. Alle lutter gode ting at være sammen om.

Bibelens ord lyder stadig til os i dag, selvom vi for en stund må undvære det andet og ikke mindst hinanden. Den rækker os glæde, kraft og mod, i tider som nu, med uvished og epidemi. Den taler til alverdens urolige hjerter.

I dag lyder teksten fra Johannesevangeliet om Jesus, der efter de 5000 er blevet bispist med fem brød og to fisk, taler om brødet fra himlen.

” Hvad vil Gud have, at vi skal gøre?”, spørger folkene ham. Han svarer: ” Gud vil have, at I skal tro på ham, som han har sendt”. Og senere siger Jesus: ” Guds brød er nemlig det, der kommer ned fra himlen og giver liv til verden”. Siden siger han om sig selv: ”Jeg er livets brød, den, der kommer til mig, vil aldrig sulte, og den, der tror på mig vil aldrig blive tørstig”.

Det er det Livets brød, vi skal gribe til i dag. Det er det, der skaber glæde i sindet. Det er det, der får os til at have omsorg for hinanden, så vi røres over et lille barn, der bliver døbt, over et gammel menneskes livshistorie, og et ungt menneske, der står på tærsklen til voksenlivet? Det er det, der i en uvant samfundssituation, trods alt får unge mennesker til at synge fra altaner, eller andre til at købe ind for deres nabo. Det er det Livets brød, der kommer fra den guddommelige dimension i vort menneskeliv. Det er den kærlighed, vi alle er skabt ud af. Derfor røres vi af det, der sker omkring os. Derfor er det ikke ligegyldigt at vi passer på hinanden og viser omsorg. For vi er forbundne, og vi er skabte til kærlighed.

Manna fra himlen, som er teksten fra det Det Gamle Testamente, var levnedsmiddel til israelitterne i ørkenen. Mannaen kunne kun holde sig en enkelt dag, så de kunne ikke samle det i forråd. Men den mættede dem i det daglige. Vi har også brug for basale livsfornødenheder. Derfor bliver vi angste, hvis vi frygter, at vi ikke kan få mad på bordet. Det er meget menneskeligt at tænke på det daglige brød. Men vi er mere end det. Vi er elskede, og vi er selv skabt til at elske. Det er det, Kristus kommer for at fortælle os, at vi alle er lige og alle lige meget værd. Det er Livets brød, der fortæller os, at vi er båret af meget mere end rugbrød.

Det Livets brød, som Johannes beskriver Jesus som i Det Nye Testamente, er af en helt anden karakter. Jesus vil mætte mere end mannaen, mere end rugbrødet. Modsat mannaen er Livets brød ikke forgængeligt, men evigt. Med det brød vil han mætte livssulten, sådan som et brød mætter den sultne. Vi skal turde tro på Kristus og den kærlighed, han bringer os. Tro er at blive mæt. Tro er at håbe på i morgen.

Når Jesus taler om at mætte, så taler han ikke om at tage appetitten fra os. Livets brød skal nemlig ikke mætte livsappetitten. Livets brød skal oplive den. Man kunne også sige, at Livets brød får os til at se livet i et nyt lys.

Som sagt ved vi godt, når vi mangler det daglige brød, sådan helt elementært, når vi er sultne og tarmene skriger, maven rumler, når vi er ved at gå sukkerkolde. Det daglige brød er

livsnødvendigt. Da vi som mennesker ikke selv rummer livet i os, er vi dagligt henvist til at spise brødet for at holde os i live. Vi er henvist til noget uden for os selv. Brødet bliver da indbegrebet af alt det, som et menneske har brug for, for at leve – drikke, mad, tøj, gode mennesker omkring os, godt vejr, hjælp, hjælp og medicin, når vi bliver syge osv. Det daglige brød er således samlet et udtryk for helt elementære behov i vores liv. Kender I ikke udtrykket: ” Den fest kan vi leve længe på”. Det er også dagligt brød.

Kristus sætter livet ind i et meget større og nyt perspektiv. Han forkynder, at livet er mere end, hvad vi umiddelbart erfarer, at det er båret af så meget mere, end mad og tøj. Det er båret af Gud. Brødet brydes og deles ud til os i hver gudstjeneste. Det deles ud, sådan som man deler det daglige brød ud for at dele det med andre. Vi lever side og side, dør og dør. Derfor mærker vi det så tydeligt, når vi ikke må forsamles, for vi mennesker mangler hinanden. Man kan ikke have del i Livets brød uden at dele det med andre. Brød skal ikke bare deles. Det skal spises. Det skal Livets brød også. Det bliver mere kærlighed, når vi deler ud af den. Og lige nu rækkes vi Livets brød til trøst og opmuntring, ordet om, at Gud er lige her hos os.

Lad os da spise af Livets brød ved at turde tro og håbe på, at vi aldrig er alene med vores uvished eller vores bekymring, men at Gud er med os alle dage: *Fra Bibelen 2020: ”Jeg er nemlig sikker på, at ingenting kan skille os fra den kærlighed, Gud viser os gennem Jesus Kristus. Hverken død eller liv, engle eller universets magter, noget i nutiden eller noget i fremtiden, ingen kræfter eller noget i den højeste himmel eller den dybeste afgrund eller nogen skabning overhovedet.” Paulus’ Brev til Romerne, kapitel 8, vers 38-39. Amen.*

Lad os bede:

Gud, vi beder om din omsorg og kærlighed i denne svære tid.

Verden lider og venter.

Du har et sted sagt: I skal ikke bekymre jer!

Men det gør vi. Hjælp os da til at tage vare på hinanden, så godt vi kan. Fortæl os igen, at vi ikke skal bekymre os.

Kristus,

Ræk os livsmod og håb.

Lad os ikke frygte, men hvile i troen på, at du er med os, at du er Livets brød, og vi er i dine gode hænder.

Tak for de mennesker, vi har fået at leve med.

Må vi passe godt på hinanden,
og leve hver dag i tillid til din kærlighed og omsorg.
Amen